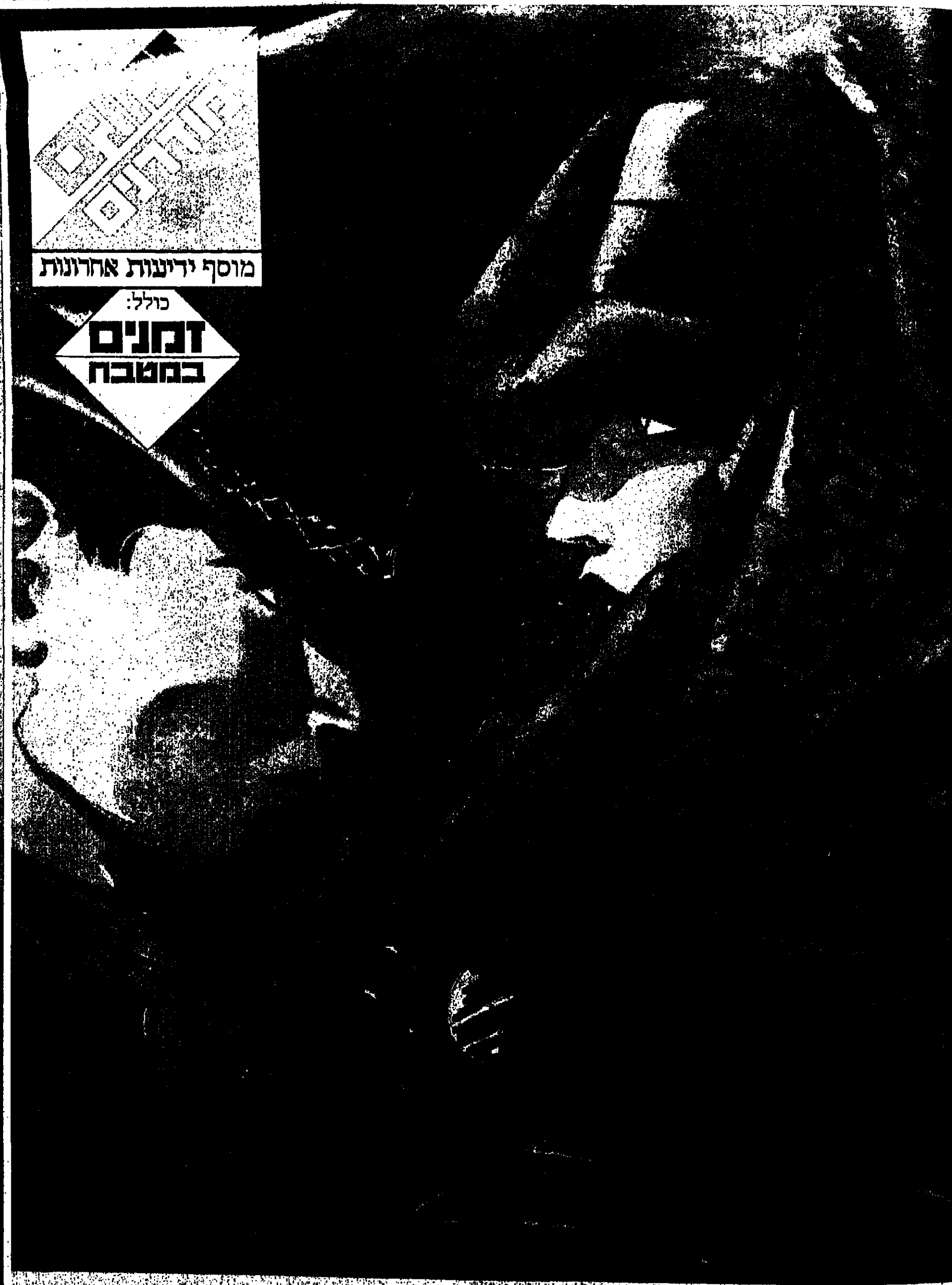

מוסף ידיעות אחרונות

כולל:

זמנים
במטבח

סיפור השער: אופנה ועכשיו - האף (עמ' 17)

יום רביעי, 17 חש"ח 5730

هكذا في الأصل

אלעזר פרסומאים

פוגרט-
אפטר שייב,
אודה טואלט,
דאדורנט,
קצף גילוח,
סבון.

בוגרט. נשים לא עומדות בפניו....

סבט 1986

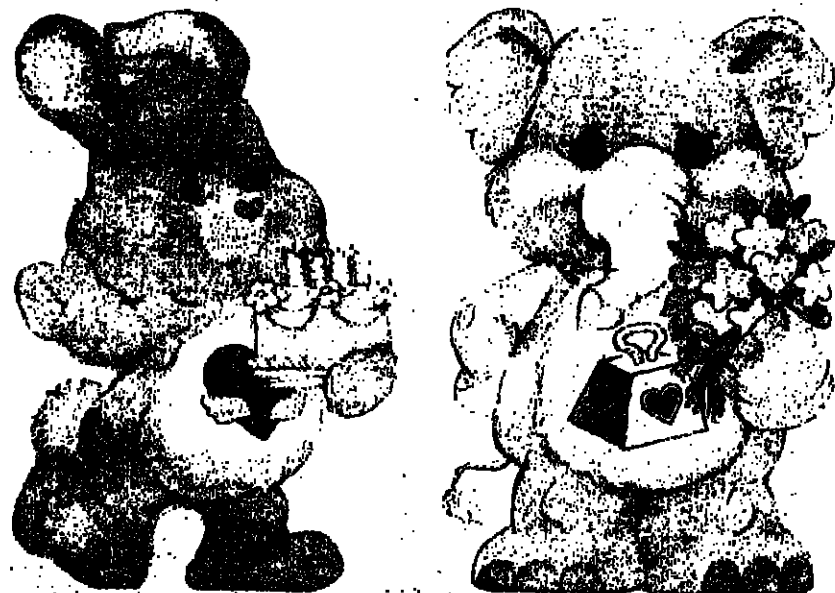
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

January 1986

סבט 1986

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

February 1986

דחוק למערה - לוח של "ויק" - וריאציה מעודנת על נושא חסכוניות וחסכונות, למעלה מימין ובאמצע - לוחות של יטון מלא - מלאח מחטלוויזיה לצרכנים קטנים ממוקמים; למעלה משמאל - לוח של "ברת" - סמויבית של כל-רוניח עתיקים

אחד יחד בד כספ לקנות ונתן תענית
אמנות יסוד
לוח שנה ויצא דיוק חוצאית משנה
הוצאית בכתובת של מים. כל חפץ
במא שיר של משורר עברי האשון
למחנה המלחמה וזמר וזל, יחיה עתה
לוח האומות

הפסח השנה שוב אותו לוח בכתובת
עברית עבר השנים ונתן
לחלוף יסוד אחרים של תולדות
המדינות לקח תולדות, שאינו
השנה ארבעים שנה בלתי של
שנה עברית וזאת השנה של
המדינה שלום שנה שנה שנה
המדינה שלום שנה שנה שנה

[illegible][illegible][illegible]

ההתמכרות מבוגר את הסטאנד-
התעמולות הפוסט-המסורס - וייצוג
במבט רחב. כשוק הערבי העתיקה של
ירושלים, הייתה חגיגת מבצע, ולמס
עובד כמעט כל השבוע מסבכים ירמיהו
אולם ימים יפים, כגון 30 בעקב, ארמון
של התאווה ירמיהו לחלוחת. בעד
מסורסטי ערין אל מנהל החפץ, בעד
לוח האלב, בעד 40 למפרית
אח שביט את הכדור לירושלים 1948:
ולמפתו של יום יום, את הגנימטיקה
הרצלי, והכנסת ירמיהו, וגם ויזות
גילום הירושל והכנסת של ישראל.
עומת בדרים, ציורים, אגמים
ישראלים, חרש אל הערל.
אח תקלה חשוד ביותו בין לוחות
השנה, חופים האפוזותיו, אגמים
בכות אכיות הרמסס הגבוהות,
אגמים ולשים את עמודי הלוח
המסורסטי והלוחות של ירמיהו

שעלמנו הכניס והפכו מוצגים
מוזיאונים נוסטלגיים. בהם
פוז'ו ודורסירס. הצלחה ברה מנסות
וכן השנה יחידים השנה המנסות
שוואים יחידים תיקיות המנסות
בנוויאן הארץ בתל-אביב, או
במוזיאונים הנוסטלגיים, מוזיאון ישראל

באחת הערביה הוותיקה של להג
השנה למדידה תחשית ושלא להג
פרסומם, המהרים השנה על להג
של להג העליה מאתהיג, צות להג
הקבוצה תחשית את העליה הערבים
לחש את המכשיר שניסד להג
צויר את מדידתם, שצויר להג
עדות על להג חיים, להג על להג
צמלי תהרה וחכמי להג על להג
תחשית, ששאל את להג הערבים
שחש את הערבים.

כיוון שחשתי, ואחרי הקדשה של
אדרישיל: על להג הערבים

בשכר יחסיים לנכים יעיל, ומשא
החיה בין החסידים הדינרית על תלות
השנה היקורתם ביותר, המתוחכמים
ביותר.

ואי אפשר לרבר על רק על אופנה
ופטולוגיה בעקש הזה. כל הזמן צריך
להתחשב, חסד רעיונות מקורים
ולשאר על יחידות.

ולשפר את איכות ההספק וההתקנים
אין בוגר, מסביר גיזר הלחן השנה
החברה, על עבודתו הרחבה של המעצב
כל יצור בוגר וכל יצור אדם וכל יצור
מדינית וכל יצור השנה על לקראת השנה
הקריאה בחזרה וידיעות, מדיניות
עלית, גופים וסילאם או ודיאקט
גישת כללית של שנה שנה. בעסקה
לכך שיש קשר וידיעות השנה
גישתו והתקנים. כל זאת, אף כי
שנה יבנה, ושלא תישאר אף יצור
השנה עם השנה שנה שנה שנה
אחר אחר השנה שנה שנה שנה
כלכלה שנה שנה שנה שנה שנה

החלטתו, הוא יישב להצטרף
בחתול השנה העברית
החדשה על רקע שרואי
המקורים של נסח יריגאל עשרות
אלפי המכסה של רחוק שנה חדשים
אשר מצבו, מסתבר, זמן רב לפני
החלטה הנורית. בחתול העמוד של
חורש תשרי, גלום שמר לבן של
סיבת פייפרים (פרימוסים) מחלמת
העצמות. אז היום. 40 שנה למדינת
ישראל

תעשיית לוחות השנה תשמ"ח,
צוצרת עם הזמן. היא קורצת לשוק
קולומי בעל הדרושים הנהביות,
ומתקשה למסמך את המעם הישראלי,
המחזיק והולך. לא רק תלומדי כרמון
כל נערות מעורבות למחצה, גליות
שוף של ידעניות התעלה ודורסים. גם
סרורח של ציור און נוד יועבס אנס.
ציור תנ"ך אחרונים – כולם מדרסנים
במסכות הדרושות במסכות הנהביות. עם
המלחם הדרושות במסכות הנהביות. עם
מחזק מילים התחזית. כל הכנה מניה
בין 20 ל-30 רגעים הדרושים.

דרכי תחומי-השדה, ינידו לך
הדברים הנדונים, במצאח לך וזמן כק
עליה ממון נוסף לך תבדת השמע
ותבצורת לבוריים מרדוק, להודעות
ותלכות-השדה, תוצאה של לחץ התיים
היוסיים. תחילת מוק הקדו הנה עתים
התגולה תחילת מרדוק היצור הנדול.
כארה"ב נהוג להזמין לוח שנה
ישראלי לפני כריסמס. בארץ : הדשים
מפורים כלבר לפני ראש השנה. מה
נמשכשכב כעבר אלמנט קישורים סתמי
תחלו על הקדו, לך להכניס על מ

תעשיית לוחות השנה תשמ"ח, עם האצבע על הדופק • היא קורצת לשוק העולמי כעל הדיישות הגבוהות, ומתקשה לספק את חטעם הישראלי המתערו והולך • לא רק תצלומי כרומו של נערות ממעורטלות למחצה, גלויות נוף של ירושללים מעתקה ודרססים • גם ססדרות של ציורי ואן גוך ויעקב אגם, ציורי תנ"ך אתיופיים ושיירה עעברית • תעשיה המגלגלת כמיליון דולר בשנה

השנה צועדת עם הלוח

NEIL FOERBER JERUSALEM
תשס"ח ירושלים

STANDARD	AUTOMATICALLY
1 1 1 4 5 6	7 8 9 1 0 1 1
0 0 0 0 0 0	6 7 8 9 1 0 1 1
5 6 0 0 0 0 0	0 0 5 6 0 0 0
0 0 0 0 5 6 7	0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0	0 0 0 0 0 0 0

למעלה מִימין - לוח של "תיבת הוֹרֵאוֹת" של נושא המכוניות השנה - ועדוֹת לַמַּעֲלָה - לוח של "כְּרוֹת" דְּרוֹב בְּמֵאָה שְׁרִיטִים מִימִין - לוח של "הַמַּקֵּת דְּרוֹשִׁים" אֲדוּרִים שֶׁל רוֹג אֲרוֹךְ הַחֲלוּמִים שֶׁל בּוֹמֵת פִּלְסְטִינִי.

ידיעות אחרונות

ביתר המחסב האיש

ספר חינוך ומהמכניזר ילמד
אותך כל מה שאתה חייב
לדעת על עולם המחשבים
האישיים

המדריך: 35 ש"ח

מדריך תלת מימד

שבו את המסמך או סמל המסמך ויש להסדיר את המסמך
בשם: 431045, 431044 או 431043
לפי: 431045, 431044 או 431043
הנ"ל מופיע בזה את המסמך "בשם המסמך הנ"ל"
מסמך המסמך

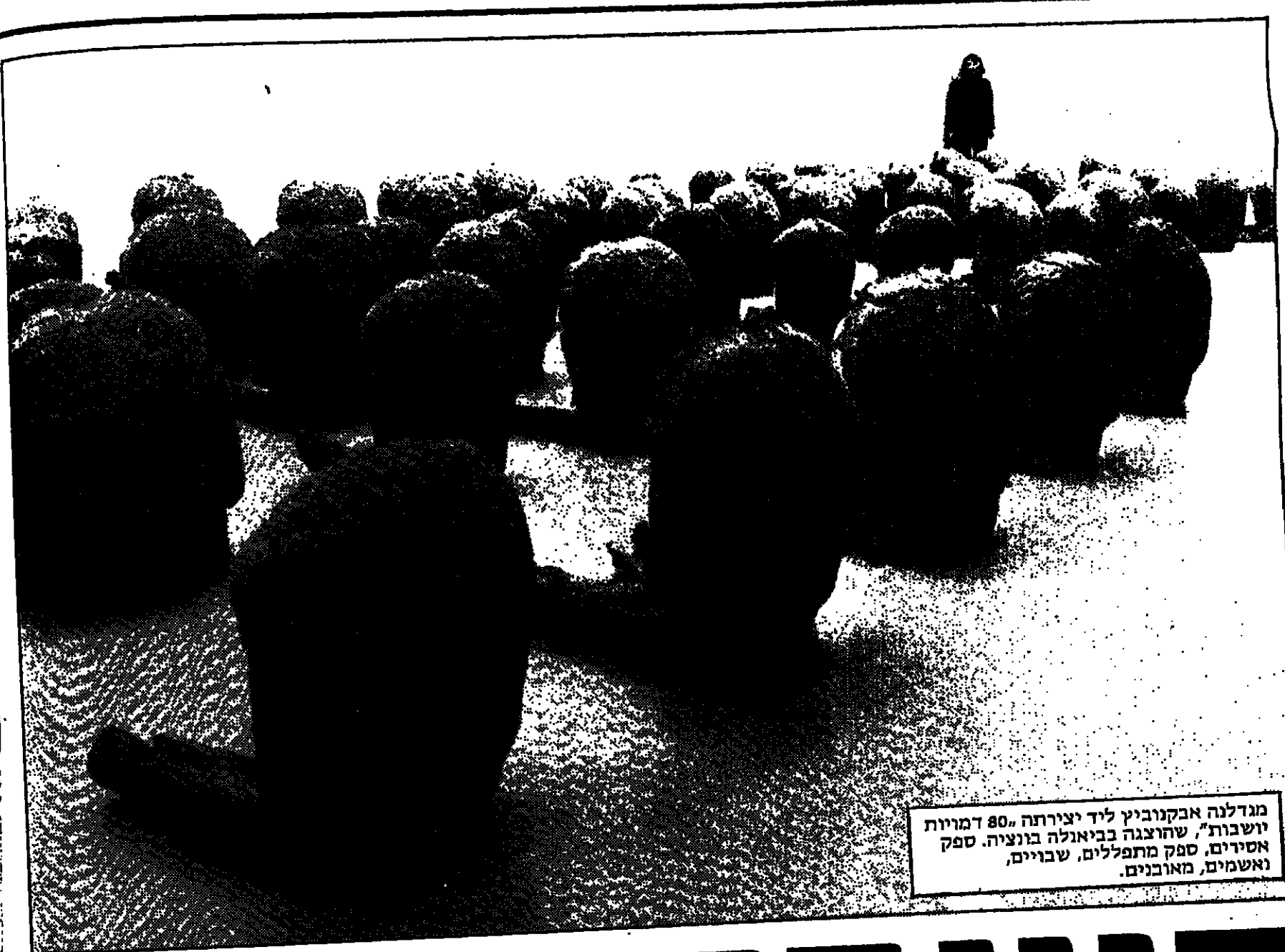
דעות אחרונות בשיתוף עם ספרי חמד

ידיעות אחרונות **עמוד 5**

יום רביעי, ז' תשרי תשמ"ח - 30.9.87

ס.רביעין ד' תשרי תשמ"ח - 10487

מגדלנה אבקנוביץ ליד יצירתה "80 דמויות וישובות", שהוצגה בביאנלה בונוציה. סמך חסידיים, סמך מתפללים, שבויים, נאשמים, מאובנים.

חוצבת באבן

מגדלנה אבקנוביץ, גבוהה, יפה, שופעת כריזמה, ועצמה העמידה זו עתה פסל אבן בן מוזיאון ישראל המוליך הואת היא האמנית הראשונה שהגיעה ארצה ממדינות הגוש

מגדלנה אבקנוביץ, פסלת מפורין, עושה עבודות גדולות, מעמידה פסלי ענק • אחרי שהציגה בהצגתה ברחבי העולם, הציבה פסל אבן גם בן מוזיאון ישראל בירושלים • בת למשפחת אריסטוקרטים פורנים, שבעורקיה גם רם סונגוני • המלחמה פגעה קשות בבני המשפחה, האם נהרגה עליידי הנרמנים לעיניה • יחרונו עץ האמן • עולם מחוויית עץ סביל, אכשור, כיצור זוף • סודות צורה בחומים ובטן, עכשיו • חקוקה האבן

המוזיאון, אחרי שהשתתפה בתערוכות וכשרייטם בכל קצת עולם. אל מחוץ לגבולות ארצה פוצה מגדלנה בשנת 1962, כשהשתתפה בביאנלה של ארינה בלון בשווייץ. אבקנוביץ החזילה את רכבה האמנותית כאמנית ארינה, לאחד סטייה אקדמית לאמנות בחישה. ארינה לא חי בדים ארוגים אלא פסלים ארוגים. פסלי ענק אלה יצרו לפי שיטה מיוחדת שהמציאה למעשה וחללה

אבקנוביץ מהפכת במשני הארנים. אחרי התערוכה הראשונה, הציגה בערים רבות, באירופה ומחוצ לה. בנורווגיה, ציריך, בשווייץ, בלונדון, פאריז, בייסלדורף, באסל, בלונדון, פאריז, ונציה, סן פאולו, ראכלין, אמסטרדם, לוס אנג'לס, מלבורן וקוונט, ואולי בעיר מרכים שלא חזרנו. היא גם זכתה בפרסים בינלאומיים חשובים כמו פרסיליה ווב בביאנלה של סן פאולו 1965 והענקת תואר ר"ר כבוד של האקדמיה המלכותית לאמנויות בלונדון (1974). פרס גוסטאביי מוהרדרד באוסטריה (1979). פרס הקר ע"ש אלפרד יודיקובסקי בניירורק (1983). וב-1985 קיבלה את תואר אביר מסדר האמנות בצרפת. כן זכתה לפרסים רבים ועיטורי כבוד במולדתה, מלורטה. יש להגות, שמי שמצליחה להציג בעשרות תערוכות בעולם כולה, למרות היותה אורחת של מדינה מרח אירופית - ניתנת בכוחות רוחניים, יצירתיים ופיוניים אדירים. ואומנם, כאשר מתבוננים במגדלנה כשהיא עובדת על פרויקטים, וכאשר רואים את יצירותיה הגמורות, מבינים איזה כוח עצום טמון באשה הזאת.

מגדלנה אבקנוביץ נולדה ב-1930, בת למשפחת אריסטוקרטים פולנים, שהגורדה בבית מנזר בקירנת ורשה. המשפחה רואה עצמה כצאצאי שבטי המונגולים אבאקים, אפילו אין זה מדויק, יש בהשערה זאת קסם הוולס. את מגדלנה, למרות חיי השפע והרווחה, לא זכרה מגדלנה את שנות ילדותה כשנים מאושרות. היא זוכרת בירדות רבה, חוסר התעניינות בה "מצו" חוריה, מחסור בחברים למשחק, כחוצה מכר התקרבה אל חשבו, טיילה כגן למרח את הצמחים, את בעלי החיים, את חוקי הקום של החסר וחללם, היא למדה על

יוטה ורכב, שמונים דמויות יושבות, כפופות-גו, ללא ראשים, שהציבה בביאנלה של וונציה, היו לחוויה מהממת. והקהל יכול היה לרמין שאלה הם אנשים מתפללים, או אולי אסירים, או שבויים, או נאשמים, ייתכן - מאובנים. כאשר נשאלה אבקנוביץ אם יש בכך רמז למציאות הפולנית, הכחישה - בכל תוקף. "איני עושה אילוסטראציה לאקטואליה. אני עוסקת בבעיות כלל אנושיות. כל אחד רואה בפסלי מה שקרוב ללבו ולרמוזו".

כשנים אחרונות החלה הפסלת משתמשת בעץ, צורות ענק של קורות וגלגלי-עץ. לחלק ניכר ביצירתה קראה אבקנוביץ בשם "אמבריוולוגיה". אלה הן צורות רכות בעלות מימרים שונים, הנראות כאלו נשפכו מאיה בית קיבול ענק. צורות אלה חוזרות על עצמן גם ברישומיה, צורות גדולות המכילות עשרות מרכיבים קטנים. ייתכן שחלק זה ביצירתה של הפסלת קשור בעבודה, שאין לה ילדים. "שום חיים לא דגרו מעולם בתוך כטי", היא אומרת.

לפני שלוש שנים הציבה אבקנוביץ 33 פסלי ברונזה במוזיאון של ביליאנו גורי, ליד פירנצה. זאת הייתה הפעם הראשונה שהשתמשה בברונזה כחומר פיסולי. אלה דמויות עומדות עם הגב לצופה כשהן נטולות ראש. אפשר לראותן כשירה הצועדת לדרך כלתי נודעת, אולי לנידוש, או כקבוצת אנשים שהחליטו לעמוד כך לנצח, בתוך הפארק הישנה.

למוזיאון ישראל הכינה הפסלת פרויקט באבן, שבעה עיגולי ענק חצובים באבן שהובאה ממצפה רמון. הרגשות שבירושלים איני יכולה לעשות עבודה בשום חומר אחר", אמרה לי. "מה פירוש הגלגלים - אני לא יודעת", היא אומרת. "יצירתו של אמן היא כלתי מודעת. זאת צורה שנוגדת

כדימוי כאשר עמדת במקום והבטתי על העמק, מנבעת המוזיאון. הגלגל הוא אלמנט של קירמה. מאו שהארם המציא את הגלגל, הוא עשה קפיצה גדולה קדימה. גלגל הוא גם צורה בתנועה לא קבועה". מי שמביט בשבעת הגלגלים יש לו באמת הרגשה שהם עומדים לעזוב את מקומם ולהתגלגל למטה.

היו קשים רבים בחציבת הגלגלים והצבתם במקום שבו לא יתגלגלו. היה ררוש מתרון הגרטי מסוכר על מנת לקבוע בארמה. במשימה זאת עזרו לה בעלה ואחיה, המצטרפים לעיתים לנטיעותיה ועוזרים לה בעבודתה. כאשר חבל מוצב במקום, קשה לנחש כמה ימי עבודה קשים הושקעו בעבודה, בשמש הצורבת של מצפה רמון ובירושלים.

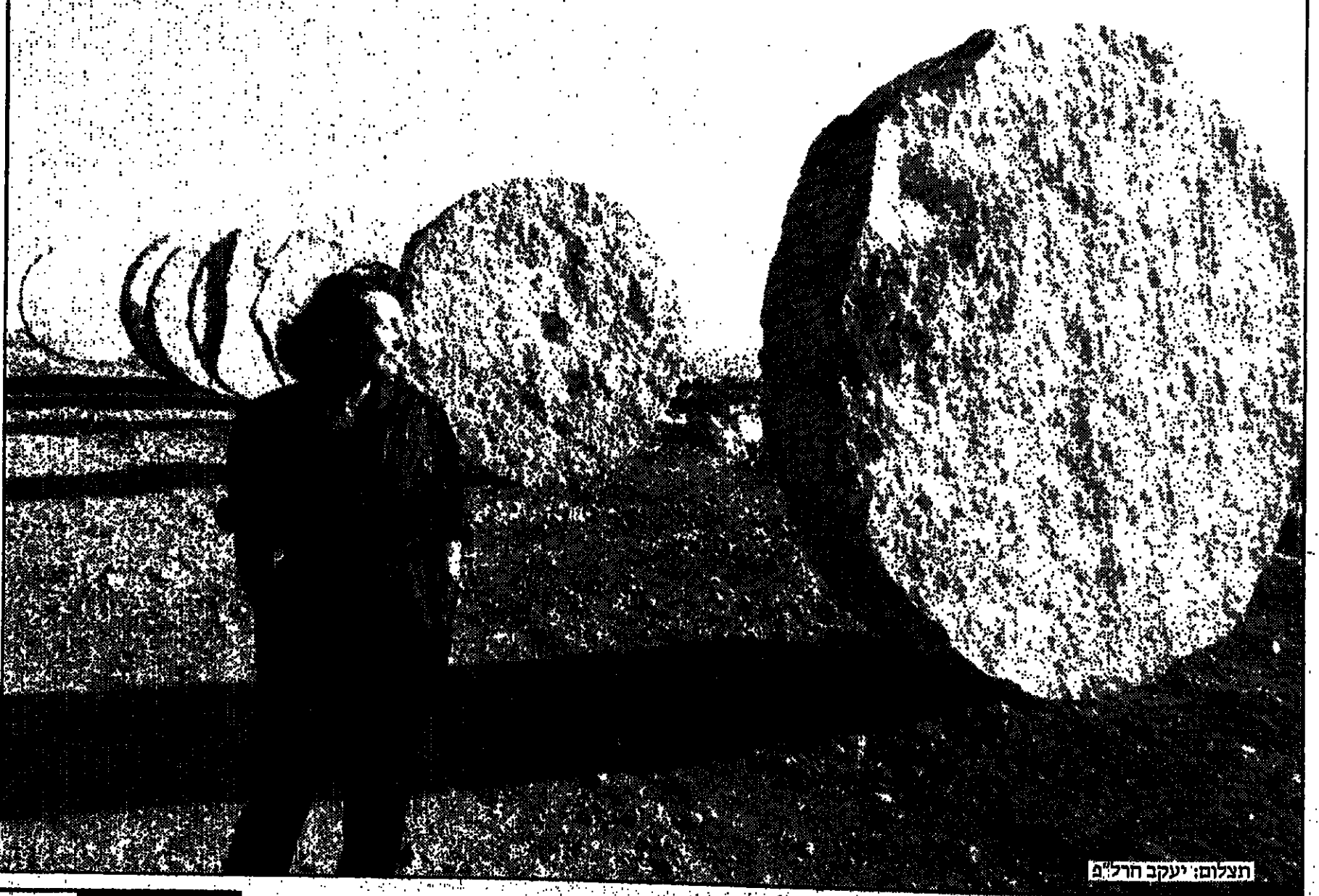
הפסל שאבקנוביץ קראה לו "גנב", עומד בגן מוזיאון ישראל, כאילו נולד שם. הוא נתרם למוזיאון על-ידי הגרבינית הגלורה שלהוף, כמתנת יום-הולדת ה-57 לבעלה ורולף. את הקשר בין מגדלנה לבין משפחת שולוהוף, יצרה סוון לנדא, האוצרת לאמנות עכשווית של מוזיאון ישראל. מתנה נפלאה קיבלת", אמרנו לרולף שולוהוף בסקס התרחיה. מה יכולה אשה לנקות לבצע שיש לו כבר הכל? - ענה. הביתה קיבל שולוהוף מרל קטן של הפסל. שיהיה לו גם משו בביתו הניירידיק, אגב, תרומת הגב שלהוף כיסתה רק את הצאצא הקמת הפסל. מגדלנה אבקנוביץ לא סיכלה כל תמורה על עבודתה ועל יצירתה. וזו מתנה לעיר ירושלים.

אני לא יודעת מה זאת אמנותישים ומה זה להיות אמנית ממרח אירופה", היא אומרת בתשובה לשאלה המנסה, אולי, לתיק אותה. "אני אמנית, ומעניינות אותי בעיות של האנושות כולה. הפוליטיקה היא דבר חולף, האמנות נשארת".

מגדלנה אבקנוביץ. לא עושה אילוסטרציה לאקטואליה.

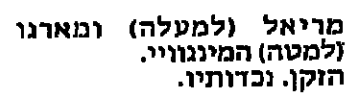
"גנב", שבעה גלגלי אבן ענקיים, לגן מוזיאון ישראל בירושלים. הצורה נולדה במבט אל העמק.

תצלום: יעקב חרל"ם

עמוד 6 יריעות אחרונות

מִי יִבְנֶה, יִבְנֶה בֵּית

לפני ומן־מה ראיתי את
האכזסוקט אילן מיבוק, איש
טוב־טעם בעיצוב וכלבוש, מטייל
בכיכר המדינה עם מראה של
מילואים.

هكذا من الأصل

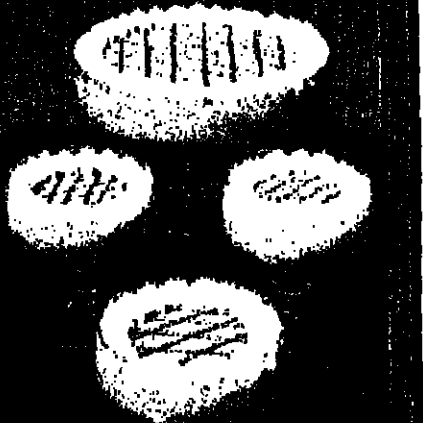
מלבית חוליות

מוס מנגו

המצרכים: 2 מנגו; מיץ מלימון קטן; 5 ביצים מופרדות; שקיק שמנת מתוקה; 14 גרם (שקיק) ג'לטין; ¼ כוס מים קרים; 6 כפות סוכר.
קולפים ומוסיפים את המנגו. ושמים בסיר קטן. מוסיפים מיץ לימון. מקציפים את החלבונים לקצף יציב עם 2 כפות סוכר. מקציפים את השמנת עם 2 כפות סוכר. מוסיפים את הסוכר הנותר למחית המנגו.
מביכים את תג'לטין במים ומוסיפים לסיר. מוסיפים חלבונים, ומבשלים תוך בחישה מעל להבה נמוכה עד שהג'לטין ימסה והתערובת תסמיך.
מקפלים את הקצף לתוך הקצפת, ומבליעים לתוך תערובת המנגו החמה. יוצקים לקעריות, מצננים ומקוררים היטב.

סלט עוף חגיגי

המצרכים: 3 כוסות עוף מבושל, חתוך לקוביות; 2 אבוקדו; גמבה כבושה; 5 מלפפונים חמוצים; ¼ כוס זיתים שחורים; שוש סלרי מבושל; 4 גזרים מבושלים; 1½ כוסות נחתו אגס משומר; פטרוזיליה קצוצה; 5 שיני שום מעוכות; 4 כפות מיונית; מיץ לימון טבעי; פלפל שחור.
שמים את קוביות העוף בקערה. קולפים אבוקדו, וחוזרים לקוביות. קוצצים גמבה, מלפפונים וחיתים לחתיכות קטנות, ומערבבים עם העוף, חותכים סלרי, גזרים ואגס לקוביות, ומוסיפים לסלט.
טורפים את המיונית עם מיץ הלימון, מוסיפים פטרוזיליה, שום ומלפל. יוצקים על הסלט ומערבבים.

מוסף. זמנים מודרניים

אמאנה ברוטית ונענע

המצרכים: 3 כוסות אמונה טריה או קישויות; 2 כפות חמאה; כף קלי וענע קצוצים; כפית קליפת לימון מגוררת; ¼ כפית סוכר; ¼ כפית מלח; קורט מלח.
מבטלים את האמונה במרימלח, עד שנתחבר מלח, אך לא יותר מזה.
מביכים את רוטב הנענע: מוסיפים את החמאה, מוסיפים נענע, קליפת לימון ותבלינים. מערבבים. שמים את האמונה המבושלת והמסוננת בקערת הגשה מחוממת, ויוצקים עליה את רוטב הנענע. מערבבים היטב ומגישים.
(4 מנות)

עוף בנענע

המצרכים: מיץ מ-1½ לימונים גדולים; 3 כפות שמן; 3-4 שיני שום קצוצות דק; 1½ כפות מורכס; 4-3 כפות כמון טחון; כוס עלי נענע קצוצים; מלח; פלפל שחור טחון טרי; עוף במשקל 1½ ק"ג; לימון גדול מרוס; דק; ½ כוס יין לבן יבש.
ממלאים את בטן העוף בנענע ובפרוסות לימון. מניחים את העוף בתבנית צלילה וצולים במשך 20 דקות בתנור שחומם מראש לחום גבוה מאוד (220 מעלות). הופכים את העוף במחצית ומן הצלילה.
יוצקים את היין לתבנית וממשיכים לצלות בתום בינוני במשך 1½ שעות. מרטיבים את העוף בגוזלים שבתבנית והופכים אותו כל 15 דקות.
(4 מנות)

עוף בחרדל וקורנית

המצרכים: ק"ג נחוץ עוף מלח; פלפל; ¼ כף חומץ יין; קורט קורנית מיושנת; 100 גרם מרגרינה; 4 כפות חרדל דליון; ¼ כוס חומץ יין; ¼ כוס יין לבן יבש; 22 שיני שום קצוצות דק; ¼ כף טימין יבש; 1½ כפות חרדל דליון.
מוקים על תנאי העוף מלח ומלפל, ומניחים בתבנית צלילה. מטפטפים על העוף חומץ, מחבלים בקורנית, משהים שעותיים. מכינים את חמריה, ומוסיפים תוך עירוב את כל שאר החומרים, פרט ל-1½ כפות חרדל. יוצקים את התערובת על תנאי העוף, וצולים במשך 45 דקות בתום בינוני גבוה. מדי פעם מרטיבים את העוף ברוטב.
משענף מוכן, מנסים את הרוטב לסיר נפרד. מורחים את נחוץ העוף בחרדל הנותר ומשחימים היטב תחת אסכלה. מגישים עם הרוטב המרוכז.
(4 מנות)

מוסף. זמנים מודרניים

דליה ניר

ממולאים

עלי גפן ברוטב יין וענבים

המצרכים: 6 עלי גפן כבושים; כפית שמן זית; 2 כמות ארו מבושלת; ½ כפית רוזמרין טרי קצוץ דק; כף בצל קצוץ דק; חלבון קורט מלח, פלפל ואבקת מרק עוף.
המצרכים: לחשם כפית מרגרינה; ¼ כף קמח; 2 כמות יין לבן יבש; כפית מיץ לימון טבעי; ¼ כוס שמורת מתוקה; 6 ענבים בלי חרצנים; מלח, פלפל לבן וסוכר.
חולטים את עלי הגפן במים הרותחים במשך דקה. מוציאים וטובלים מיד במים קרים. מורשים את העלים על מישטח עבודה.
נוחמים במחבת את שמן הזית, ומוחכים את הבצל הקצוץ.
(3 מנות)

מוסף. זמנים מודרניים

מוסף. זמנים מודרניים

כדורי כרוב

המצרכים: ראש כרוב; כף שמיר קצוץ; גזר; בצל גדול; 30 גרם חזה אווז משומר; 50 גרם מיסדיות; 2 כמות מרגרינה; 2 כמות אגוזי סקן קלילים; קצוצים; מלח, פלפל לבן, מיון; 3 כפות מרק עוף.
מוקים את הכרוב, ומוציאים את הליבה בסכין חדה. חולטים את הכרוב במי מלח ורווחים במשך 10 דקות. כדי לרכך את העלים.
מוציאים את הכרוב מחטי, ומקדרים בקערת מים קרים. מפרידים את העלים החצוניים הגדולים, ומניחים על מגבת מטבח לוח.
מחממים את המרגרינה בסיר רחב. קוצצים דק את הבצל, ומוחכים במרגרינה החמה. מוסיפים גזר מגורר גס ומיטריות פרוסות. חוזרים את העלים הפנימיים של הכרוב לצושת דקות, ומוסיפים לסיר. מחבלים במיון, במלח ובפלפל. מאדים יחד מיסטר דקות, ומוסיפים שמיר ומקנים.
מורחים את כף היד במגבת מטבח, וממחים עליה עלה או שניים של כרוב. מניחים על העלים כף או שניים מהמילי. מרימים את שולי המגבת מעל הכרוב, וסוגרים בתנועת סיבוב (כמו סחיטה). פוחחים את המגבת, מתקבל כדור כרוב ממולא.
מסדרים את כדורי הכרוב בתבנית אפיות, ויוצקים מסביב את המרק. אופים בתום בינוני במשך 15 דקות.
(4-5 מנות)

סירות חצילים

המצרכים: חציל בינוני; בצל בינוני; 2 כפות שמן; ½ כוס מיסדיות טריות; פרוסות; 2 כפות פקנים קלילים וקצוצים גס; כוס ארו מבושלת; כפית מיון; 4 כפות קטשומ כף שמיר קצוץ; 100 גרם גבינה צלובה מגוררת דק; מלח, פלפל לבן וחלביל; שמן לטיגון גמור.
שוטפים את החציל, וחוזרים אותו לרבעים לאורך. בסכין חדת עושים חתך בין בשר החציל לקליפה כדי ליצור כעין כוס.
מחממים היטב שמן לטיגון, ומטגנים את החצילים עד שיושרים. מספנים על מגבת נייר.
מחממים 2 כפות שמן, ומוחכים את הבצל. מוסיפים מיסדיות ומיון, ומטגנים עד 2 דקות. מחבלים ומערבבים.
מוסיפים למחבת ארו ופקנים, שמיר ו-2 כפות קטשומ. מערבבים ומשמים את החציל.
ממלאים את הכיסים שביני החצילים בתערובת הארוז. מסדרים בתבנית אפיות, ורוחים גבירה מגוררת. אופים בתנור חם עד שהגבינה נמסה ומכעכרת.
(4 מנות)

מקדו את האל

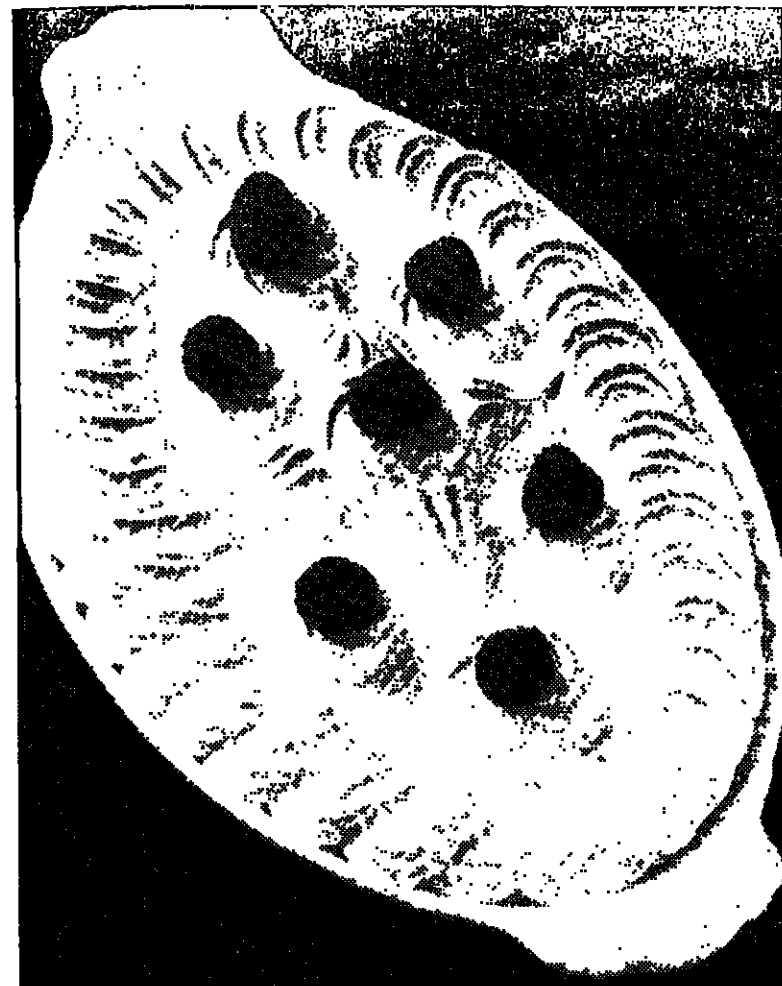
עוגות גבינה

מערבבים ביצה שלמה ושלושה חלמונים עם גבינה, שמנת, קמח, וזיל, מיץ לימון, קליפת לימון ו- $\frac{3}{4}$ כוס סוכר.

A black and white photograph of a bowl of food, possibly a salad or a dish with meat and vegetables, garnished with a small object. The image is high-contrast and grainy, with a dark background. The bowl is circular and contains a mixture of ingredients, including what appears to be meat and vegetables. A small, light-colored object, possibly a garnish or a piece of food, is visible on the surface of the dish. The overall appearance is that of a vintage or low-quality reproduction of a photograph.

784

עליונות גליציה על פני כל ארצות

מוסף. זמנים מודרניים

המצרכים לבצק: 2 ביצים; 2 כפות סוכר; 2 כפות קמח.

להכנת הבסיס, מפרידים את הביצים. מקציפים חלבונים עם סוכר לקצף יציב. מוסיפים חלבונים, ומבליעים פנימה קמח. אופים בתבנית מלבנית שקופה מרוססת בתרסיס שמן בכמשך 10 דקות. מצוננים לגמרי.

בעשבי תיבול

מוסד ומנים מודעים

מסירים את חלוקת
והקשרים כשל עד
שהתקן ימלא מסיקים
את עובי החיתום
מגברים את המדק
למסחור או למעמד מזה
והעובדים. לחצוים לסור
ומחמלים היטב. מסירים
הקשש עד שיהיה את
החלוקים עם חסמת
יוצקים למור חום, תוך
הדחיה גרים למעלה
מחלוקתה ובעל ירוק.
(א מטה)

לולי

שאלתו פיוקל

חנה רבוינא ושמעון פינקל, עבודה של לולא בקורס לעיצוב בולים. הנושא: שחקנים ב"חבימה". הדראות אותם כפי שנראו על במה.

מאת עמית רייכר

לולי, מאחורי הכרזה שנבחרה לפסטיבל הסרטים בחיפה. ילדה שכל מורה חולם עליה.
(צילום: שלום בר-טל)

فصل في الأصول

וְעַכְשָׁיו - הָאֵל

חר מבידור וולטירי כסאסיר
 קריר - מנסה לשכנע
 אורנו, שהנר נבדיר כר שיהיה
 על מה להשעין את
 חמשקסססס. יצרני הכסמים כוודאי
 נכוחים. שהנו נבדיר לך קודם את
 מכירת אריותו השני הכפוששש
 כחתימה לעומת זאת, נוסד יסר לכט
 שהעומת הוא כעצם נלא שססס נרור,
 מעין מכונת מלא - בילטאין. ככל
 שמתרבים השססס - מתארד החסס.
 נלא ולא - יתחוכך סססו ברודאק.
 נרור נלא סססל נרור, נסס,
 יססס. אינטלסנאל נבר, איסר.

איוזבלה
רוסליני
במודעה
ל"לנקום":
הפרופיל
האמיתי, לא
משופץ

[illegible]

לאנה
 וורילנד
 מצייגה
 זכשויטן
 על שאול:
 האף
 המעבון
 ומלא את
 עודה...

בתמונת השער: אפים
מגובונים בפירסומת של ביר
האופנה האיטלקי "מיסוני".
פורסם ב"דאבליו", עיתון
האופנה האמריקני.

הוא מודה בהסתהלת הרגיש, שחבריו בן עליה טק
ממאזרחית על 400 לדים כל המון היו ציר
למאזרחים ודרכו מה שעתה לפני כשהוא
עורם אהבה הוויניס.
שם, לבד, לא ידעו אלא לאכול את הא
שנועי אלהם על עגלה ובישק ללמוד לאמן
הסורסים.
זה היה בשבילם שום גורל, נזכר וקסמו
מסיק מופרש, במלתי עיון מה פנצת זה
כלו להובי, שאנו על כיטא ומבשק להובי לאן
הורסלים בריאם. כשהענין במלתי להובי, לרשם, ו
לחלחלקם נגמל, נגמל על ילחוב שעתה מה
נגמלם שם למשור ומהמאזרחי לא אתם לא נלחם
את, שני רצה להיות מאמקי אתה ומה ש
מה, שהענין לא ביעיני, בכותי נגיש לא. את
התחש, ושאל אתי אינמקי שאלות על כדור
על אתי על כל הווקה. במוק קיבלתי מהם פנצת
שחוקבלי לקדם.
אכל את חשבתי, שבו היה נגמלם כשהענין
לקדם, שבו את חשבתי, שבו היה נגמלם כשהענין
הוויניס את אצילה להובי ענין העגלה על
המקובלים, אבל, היה על הרצון מה מאזרחי
אזרחי.

[illegible]

כדורסל על גלגלים

היינוקטור מסיקה היה על סף הפשע, כשהחליט לקחת את עצמו בידיים, ולהיות מאמן כדורסל • סיפור מפתיע, וגם אילמלא היה מסיקה נכה על כיסא גלגלים •
בפגישה הראשונה של מסיקה עם ילדי המתנס, כמאמן כדורסל, שאל אחד הילדים: אז איך תדגים לנו צעד בקודס המאמנים בוונינג'ט חשבו שנפלת! על ההראש', הוא מספר, אבל היה לי רצון חזק' • גרוש פלוס ילד עכשיו מחפש אשה. רוצה חיים וחלמים

מזאת אסי ציון

י וישיבם בבתיקם ומעבירם את חמם. ביתו
של נקרות המימשל עליהם. המעשה והחילול
המפיר את מסיקה. ביקש הכותוב בזה. חסד
היה על פנים.
מקור זה חסד הוא: רצון שמו שחזר כמים.
אל זה נכון. למעשה, והנחיתם במה עמים
העצמות והשם, למול, אל והידרדור למעם קשם.
והיה נקדקום, ול זה אני מודה לאלהים.
והידרדור על מסיקה חילול אורי גידושה.
זה נשמי חסדקם קדש מאור. חתונה על ידו, ויורו,
אור קדש לישוראיו. זה אשור יתוח כח החרים
זה שלדו בדיקתו. אור חתונה זה גולשתו. רב
מאור. עשאו וקדש בני והבדלו, רבדרי, שוה
ל זה ששמו גדול, מלכו, והיה שם. רצו נבדו.
רצו ששמו גדול, חסדקם. אל ירשו שם.

[illegible][illegible][illegible]

עמוד 16 | תחילת אדרונה

ב קיבוץ התקים חששים להכניס הון שחור שמחזיקים חברים. לא מנסים להלאים רכוש פרטי - דירות, כספי ירושות - שהחוק מוגדר לעקרונות הקיבוץ. הטיפול ברכוש נראה לקיבוצנים כמו

רכוש לא נמוש

מאת שלומית טנא אירו: עמיר רום

לפני כשלוש שנים, התקבלו ברביבים החלטות בעניין הרכוש הפרטי של חברי התקים • המועצה היקצתה לקיבוצים מאה ימים, להחליט על שיטת ההלאמה בה יבחרו • מאה ימי החסד חלפו מזמן. רק 18, מתוך 176 ישובי התקים, פתחו בגישושים לביצוע ההלאמה הרכוש • בינתיים, עלו בעיות מוכרות: רכושנות, צביעות, יעוצים משפטיים • בקיבוצים שונסדו בשלהי מלחמת הישיכור, מדברים על פצצת זמן

פתיחה של תיבת פנדורה, ורכוש מעריצים להתעלם מהחלטות התנועה בנידון. חברים שנסיון ליישמן ירבי העיריה בעלי נכסים. להחלטות התנועה התקבלו ברביבים, לפני כשלוש שנים, במעצת הגניית שיוחזה כולה לנושא. המועצה קבעה כמה שיטות אפשריות להחלטת הרכוש לגור, והיקצתה לקיבוצים ארכיב של מאה יום כדי להחליט על שיטת ההלאמה שבה הם בוחרים. מאה ימי החסד חלפו מזמן. עיר כח החלו רק 18 קיבוצים מתוך 176 ישובי התקים בגישושים לקראת ביצוע ההלאמה. ביניהם כפר ידן, הניחה יוטבתה, "העדות הרכוש" שפועלת בקיבוצים האלה אוספות בהודיות האחרונות של חברים. ברביבים החלטתו להעניק את שיטת הרכוש לקיבוץ ללא כל נזמים. צירי הוועדה ניסו לחיות ריאליסטים ושללים את פשרות. הם החליטו להודות לקיבוצים עוד אופציות פחות נוקשה, המכונה "מסירה מוגנת". בשיטה הזאת לא כופים על בעלי הרכוש להישר מרכשו. הוא משקד אחרי כירי הגור, ולא עושה בו שישו שוטף. בעל הרכוש רשאי להעביר את הרכוש על שם בניו ובנותיו, אם אחר מבני המשפחה יעזוב את הקיבוץ, הוא יקבל את חלקו ברכוש במחיר המעוקל האחרון מהמכיר, כי הוא מבטא הכרה בזכות ההורשה בקיבוץ.

תגמול לשעות נוספות
בסרגנות ריחן ובעתונות הקיבוץ צירי מרכבים באחרונה על הצעה מה בניניה להעניק לקיבוצנים תגמול חומרי כלשהו עבור מאמץ מיוחד בעבודה ובמליון המקרים ציבוריים. בן, למעשה, מציעים להחזיר על עקרון קיבוץ מקורו, שמבטא כל קשר בין תרומתו של הקיבוצני - לתגמול שהוא מקבל. מטרות הצעה: להפחית בהכנסות נדיפים יחסי, לעודד הישגיות חל, עיר את הבינוניות רוב בעלי ההצעה החקיקת עדיין לא ירדו למחשבות. רובם בני גיל הביניים. הסתובבו בעיר לשם, בערו להשתתף, למר שחשבו עשה לאנשים הדברים. אחרים מרכי רעו על התועה של אחריותות כפי בן.

ישראל רינג' מוביליטט, חק מדינת ישראל, מצא חלופה נאה לחי "ארי" מאליהם. הוא מברר על גוף לתקים, אך שכלום חלופתה מיתווה את הרכוש הפרטי. אנו רבים כשנתיים לתהליך מסירה מוגנת. ווא - רב לא ה. רק שלטון מעלה מדי פעם שאלות באסיפה. בעלי הנכסים, הא אחר, קרעם בתוך נפשם. יר כל האדם אומר להם: שילי זה שלי, שני, ורקא המצוקה עשויה להאזין בהיסוס למפעל להחזיק העתירים בין חברים. הקיבוץ בתקופה הצריכה כבלים

את המעיר בין "עניים" לעשירים. רק מי שיש לו מקורות כספיים מבחין. יכול לממן מכינס סעיף צריכה שהקפאה סלולרית צבועה, חלל. חברי קיבוץ יוסכתה שבערה נחשבים בתקים לנחוצים. הם לא חשו למרעצה כדי להתחיל בהלאמת הרכוש לפני שנים, קבעו תקנון. למסירה מוגנת, והוא מתבצע בעקבות חברים בקיבוצים אחרים, שביטולתה מבטיחה ראש בריא למיטה חולה. ביטולתה נחשבה מסורת שיוויונית: אין עבודה שכירה, אין נסיונות פרטיות לחלל. המייסדים, ילידי הארץ, בני 60 פלוס, רובם צעירים לירושלה. ועדת הרכוש ביטולתה הפצה בין חתבים שאלונים של הצעות רכוש. 97 אחוז מהחברים מילאו את השאלונים. היו שלושה שצירפו מאחור, אחד כזה אין לי רכוש. ואם היה לי, לא הייתי נותן. מה שיש לי בבנק, לא אחזיק ש בחור", רשם השני.

ובינתיים כבר נאספו סכום כסף חלק וזר. נקלטים מהעיר נדרשים אף הם למסור את רכושם לגור, לפני שיתקבלו חברים בקיבוץ. המסר הונה רק אחרי שותיקים התחילו לחזור על הרכוש. אך עדיין נותרו ביטולתה חברים שאלות פתוחות. למשל, מה עושים בהשכנת חיסכון שסבבה מפתח לכנסים ומנו כסוב וגב שחבר רשאי להחזיק בן בלי להחשב כבעל רכוש פרטי.

אחרים רואים במסירה יוסכתה חובת שאפשר לעשות את זה. רבים אחרי נואשו מהיכיוו להלאים את הרכוש וניאל שלטון מזכיר וחוקים יוצא צבועה, שקיבלו שלומים שנותן הדגל את הסכום העצומי מסר בשלמות לקיבוץ. מאה, הנסנות הישימות על שום גניעות הישר או הגור, אל שבינתיים, מתחלף לאפס, ותורב כלי הרכוש. לא פלא שמקבלי השלמות מרגישים את עצמם מראיינים אחים כבר עשו מעשה, והם לוקחים את ההחלטות לעצמם. אחר מקבלי ההחלטות יעזבו, הקיבוץ יתקשה לשלם להם את הרכוש. לא רוצים לטעון העתירים את הרכוש. אנו לא גוגע בכסף. אחרי כל זה, שילי, לגור, אם ואכשר חברי יתחילו לבצע את החלטות רביבים.

המשפט ע"י יוסף רגון מעיריית מאחור, יכול להנפח דברים אחרת שפירסם לפני מועצת רביבים. עיר המועצה הודיר רגון את חבריו, של לעודד את בעיית הרכוש. הוא סק שחברים יתמקדו במסירה חלוצי על רכושם, כל עוד הקיבוץ לא מבקש מצויית הולמים לעובדיהם. מקט קרנות שמטרתן סיוע מסיבי לבעי שעותיים את הקיבוץ. רגון מוסיף לטעון, שבמבט הנוכחי טכני שחברים עושים מאופלצית כל לעזור לבנים. הוא מוזכר חברים שמעליהם מקיבוצם מגרשים, ובני רלאניידי, גם שותפותיות מסורת. בעסקים, "ההצעות המבטוליות שצאו מרביבים המעיר את התנועה בארץ. נלעג. התגות הקיבוץ והארגון, נהגות בהכנסה, כשהיא נמצעת מהחלטות על הדוכס.

מה נותר לעשות בנתיים? רגון - יש להסיר לשמור על השוויון, לפחות בתוך הצד הקיבוץ. חברים נא בעלי הרכוש והחזיק את הרכוש בבנק. כל עוד הם שוכנים ויש להם לא יעצור בו שימוש שוטף ולא יגורו את עיקר החברים.

מומחים בע"מ

"השיגיון לרדיי ינות עם הזמן", אמר אדיסון ב־1922 • ב־1943 הוערך, כי יעלה שוק ל־5 מחשבים בלבד • ב־1900 סברו כי יחיו מדי יום, יותר מדי תווים, אמר קיסר אוסטריה על "ניינאי פיגארו" של מוצרט • מומחים לכלכלה, פוליטיקה, אמנות, מין ומדע בגודל טבעי. לא כל התחזיות התגשמו

מאת ורדה רויאל (ויזלטר)

רונלד רינג' הרעיון להיות נשיא תפחיד אותו (תצלום: סיגמא)

המקצועות משתלטים על חיינו. מיום ליום אנו נזקקים ליותר מומחים, שידור מה ואיך לעשות עם לידנו, השקעותינו, מבית - עם חומן הפגיו, המומחים מספרים לנו מה יקרה בכלכלה: לאן טבילים היחסים הבינלאומיים: כמה נפט נחכה להתגלות במעמקי האדמה: ומה דוגת הקרינה באטמוספירה. וכל נשכח את מצב הבוכרים זה שיקבע את גודל בולטל הזה והבאים אחריה.

המומחים מייצעים לנו איזו מוסיקה לשמוע, אלו טרטים לראות, ואילו פדים לקרוא. לעיתים אנונו כל כך מתחשבים ברוחם, עד שהשיטות הבריא השכל הישר נשארים מאחור. אפשר להציג כמה מחזות רעים של מומחים מן העבר הקרוב והרחוק. התומר לקוח ממאמר הנקרא "המומחים מדברים", שחיברו קריסטופר טרף וויקטור נאחאסקי.

מאת אן, אמר מומחי המדע לרדיי אף כל עתיד. אמר לורד ולינג' מומחים ופוליטיקאי אנגלי, תשיא התורה המלכותית הבריטית, ב־1897.

השינוע כרדיי ימות עם הזמן - ובריר של מציא גורת החשמל, תומס אלווא אדיסון, ב־1922.

המציא חניש לרסה גבוהה ויציבה שתתמיד - כך פרופסור לכלכלה מאוניברסיטת ייל ב־17 באוקטובר, כעבור שבוע ימים בדיוק, זמן ממשקם מניח החלום בעלים. הרע מכל כבר חלף, הביזה הדיעה משותפת של 35 צעירי הצרות נסחרת בולטימיה.

לוחייני הכלכלה האמריקנית שידור אינספור הודעות, הרעצה, כאשר השוק המשיך לרדת בפרדון. חללל הביטויים השחוקים ביותר היו, "הסערה חלפה", סוף השקיעה של שוק המניות, או המציאות החדה שונה. עד 1932 המשיכה המפולת, כספר השקעות בעד של 50 מיליארד דולר ולא כלום.

מ. שאי פעם לא היו מומחים עמדה הם המומחים לנסות וזה קצת ידע שמומחי מקומי חקיר בתחום המין

תומאס אדיסון: הממציא הנדול לא העריך נכון את סיכויי הרדיי

מה מצית את תשוקתה של האשה - כל דבר מעורר תיאבון מעורר גם את התיאבון האחר. מלפל, חרדל, קסשופ ודוסק וורצסטר - דחקי מכולם. אפילו מלה, בכמות הועירה ביותר, איננו רוצים. מפיו של דין לואיס, עורך המרצה אדווח היגינה והיולוגיה ב־1774.

בשנת 1876 הוזכרו הגברים על־ידי המומחים, שבגיל מבוגר כל מנע מיני "שופר" עפר נוסף, על ארון המטים שלהם.

אשה חייבת להימנע מלהיכרס על־ידי גינקולוגים. בשנת 1900 התפרסם מאמר ביומן הרופא הבריטי, שבו נאמר כי נשים שביקרו תכופות אצל רופאים הדרדרו לזנות.

כמו כן מסוכן מאוד לקיים יחסי מין אחרי האוכלו מוהרי מאמר בעיתון פרעי ב־1919. והנה תחזיתו של פרופסור לפילוסופיה מאוניברסיטת קולומביה, ב־1932: בשנת 1982 המין כבר לא יהיה נשוא מקובל בשידה ובפסיכואנליזה. הרבה מן ההומניסטים וכל הסימפוטומים של ההומונבורדים הקשורים לטשא יעלמו עד אז.

ועוד תחזית של אנתרופולוג, סופר וחבר במכון לאנתרופולוגיה מלכותית בבריטניה. ב־1973, תחושות מיניות ונישואין יחלו לחלושין בלתי קשורים זה לזה. תחזית זו התפרסמה בהיסטוריה קצרה של העתיד ב־1936.

כמה מנינים מתחומי האמנות הפוליטיקה -הסופופוציות של באך נעדרות יופי, הרמוניה ובהירות מלודית, מתוך מאמר מאת ר. מלזון ומכיר מוסיקלי דגמי ב־1737.

דוברי של המלחין צ'ייקובסקי על עמיתו יותם ברוחם: איזה ממוז חסר סקללים פרספקטיבה.

והואם ברוחם מיליון עם יותאן שטראוס: צ'ייקובסקי צולל

